

த

முத்திராவ்வாயிரக் கெய்யுடுகள்

[காட்டி]

போதுமீத்தன விரும்பும்

"நோக்கமிழ்" புத்திராவியுமோ

ஏ. இராஜவயங்காஷா

பாரிசாந்தப்பேற்றா

காட்டி

திருச்சாமி புத்திராவ்

1905.

திருச்சாமி புத்திராவ்

திருச்சாமி

திருச்சாமி

1905.

திருச்சாமி

கடவுள்துணை.

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுண் முகவுரை.

முத்தோள்ளாயிரம் என்பது, சேர் பாண்டியர் சோழர் என்னும் முடியுடைத் தமிழரசர் மூவரையும் அறம்பொருளின்பம் பற்றிப் புகழ்ந்துள்ள காயிரத் தெழுநாறு வெண்பாக்களான் ஆபத்தோரிய பெரிய பண்டைத் தண்டமிழ்தால். இது மூவேந்தரராமுக் கணித்தனியே சிறப்பித்து வரும் தோள்ளாயிரம் தோள்ளாயிரம் பாடல்களாக மூன்று தோள்ளாயிர மூடையையின், முத்தோள்ளாயிரம் என்பவையர் சிறந்த தென்ப. இது முடியுடையேந்தர்த்தி எற்றபெற்றியான் நாடு, நகர், திறை, தாளை, யாளை, குதிரை, முதல் கனம், வெண்றி, கொடை, புகழ், இன்பம் என்பன முதலிய பல்லவ வாகைளாகப் பண்டத்துக்கொண்டு புகழ்ந்ததாமெனத் தோற்றுகின்றது. “விருந்தேதாலும், புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” (செய்யுளியல்-உசா) என்பதனுரையிற், பேராசிரியரும், ஈச்சிஞார்த்தினியரும்; புதிதாகத் தொடுக்கப்படுக் கொடர்நிலை மேற்றுகிய விருந்து என்பதற்கு இம் முத்தோள்ளாயிராலை எடுத்துக் காட்டுதலான், இது பழையதும் புதியதுமாகிய கால மேற்றன்றி ஒருவர் புதிதாகத்தாம் கோண்டியவாற்றுற் பண்டத்துச் செய்த தொடர்நிலைச் செய்யுளை எப்பதாம், “நெடுவெண் பாட்டே முந்ரா வடித்தே, குறுவெண் பாட்டு எனவேழு சீரோ” (செய்யுளியல்-கநுகை) என்பதனுரையில், அவ்வுளையாளாயிருவரும், முறையே, “பதினெண் சீழ்க்கணக்கினுள்ளும் மூத்தோள்ளாயிரத்தும் ஆறடியினேறுமற் செய்யுள் செய்தார் விறநான் ரேற்று மெளக்கொள்க” எனவும், “இக்கருத்தானே கிழக்குகளைகி ஆன் நான்கடியும் ஏரடியுடைமே மீக வந்தவாறும், முத்தோள்ளாயிரத்துநான்கடியே மிகவந்தவாறுங் காண்க” எனவும் கூறியவாற்றுஞ், இந்தால் வெண்பாக்கள் பெரும்பான்மை நான்கடியாலும் கிழுடைன் மை ஐந்தாறு அடிகளானும் வந்தன என்பதும், பேராசிரியர் “அங்கதுப் பாட்டவற் றனவோ டொக்கும்” (ஷா-கா) என்பதனுரையில் ‘கைக்கிளைச் செய்யுள் முத்தோள்ளாயிரத்துட் பலவாறு ஒம்.

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுண் முதவுரை.

எனக்குதலான், இதன்சுட்டுடி யொருவர் பொய்க்காண்ட பாடங்களைப் புறப்புறக் கைக்கிளோசெய்யுடகள் பலவர் மென்பதும் யுதியப்படுவன. வச்சத் தொள்ளாயிரமும், ஒட்டக்குத்துர் செய்த அரும்கைக் கொள்ளாயிரமும் இம் முத்தோள்ளாயிர வெளியே குழலி யுரைக்கப்பட்டனவா மௌன உகிக்கப்படுகின்றன. இதனால் இந்நாட்டுத் தமிழ்க்குடிகளும் தமிழரசர்களுடே நிலவிய மிகப்பழைய காலத்தே இயற்றப்பட்டதாகவின், இதனால் அந்தோன்னமாக வூல வீபலடுகள் பல கண்கறிய ஸாருமூன்த் தெளிகின்றது. இத்தகைப் பொயிய பழைய நூலின் நூர்கில் செய்யுடக்கே புறத்திரட்டென் ஆம் இனிய செய்யுட்டேற்கை நூலில் ஆங்காங்குக் கோக்கப்பட்டி-ருத்த பித் காணப்படுத்தல்லது இந்நான் முழுதும் ஒருசேரத் காண்பது இக்காலத்துறிதானிற்று. நல்லாசிரியர் தொல்துரைகளில் நமிழ் முருங்கை சொருவரைச் சிறப்பித்து இனிய வெண்பாயாப்பின் வரும் பாடத்துவர் சில இம்முத்தோள்ளாயிரமா மௌனது கருதப்படுகின்றன. அவை, புறத்திரட்டிற் காணப்பட்டனபோல, முத்தோள் காசிருமைப்பெயர் குறிக்கப்படாயையின் ஒருதலையாகக் குணியப்படவில்லை. புறத்திரட்டி.ந்கண்ணுவன் அவ்வொருசில முத்தோள் காயித் தெய்யுட்களும், தேனும் பாலுங் கண்ண ஆம் அழுதுமாகித் தித்திப்பன வாதவின், அவற்றைப் பலரும் அறிந்து கூடின்கு வளிக்குமாறு, இச்செங்கமிழ்¹ வாயிலாக வெளியிடற் கவாலினேன். இந்நால்கிரியர் வெயர் முதலியன ஒன்றும் இப்போது அறியலாவ தில்லை. இந்துற் கடவுள்வாழ்க்கு வெண்டாவை ஆம் புகழின்தனுவன் “மடங்கா மாவிலூர்தி” ‘செங்கணையான்’ என்னும் வெண்பாக்க ஊதும் இவர் சமயத் கோட்பாட்டிற் ரைவராவர் எனக்கருதுகின் கேறன்: ஈன்றி வெளிப்படும் இம்முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுடகள் இச்சங்கத்துக்குக் கிடைத்த புறத்திரட்டுப் பிரதிகளினின்று திட்டப்பட்டன. இவற்றுள் இன்படப்பருதிபற்றிய இன்பொருட்பாடல் கள் சென்னையிலிருக்கும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரஸ்ரமாந்தி தீ-வெங்கட ராஜையங்காரவர்களுடைய புறத்திரட்டுக்காமத்துப்பால் ஏட்டிலும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துர் சைவநாற் பரிசோதகர் பூநிமத் ரா-சப் பிரமணியக் கவிராயரவர்களுடைய புறத்திரட்டி.ஆம் இருந்தன.

இங்கனம்,

ரா. இராகவையாம்பார்,

சேந்தமிழ்ப்பட்டிராசியம்.

கடவுள்ள துரை :

முத்தொல்லாயிரச் செய்யட்கள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க மன்னிய நாண்பீண் மதிகனவி யென் றிவற்றை
முன்னேம் பலட்டத்த முதல்வளைப்—பன்னாடு
மாதிரையா ஸுதிரையா வென்றென் நூர்வாடு
பூர்தியைந்த வேலி முலகு.*

ஙாடு.

- 2. அவ்வாற் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழு
வெள்ளந்திப் பட்ட தெவவெரீஇப்—புள்ளினந்தக்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்குஞ் கவ்வை யடைத்துப்
நச்சிலவேற் கோக்கோதை நாடு.
- ஈ. நந்தி னினாஞ்சினையும் புள்ளைக் க்குவிமொட்டும்
பந்த னினங்கமுகின் பாலையுஞ்—சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றேன்றுஞ் செம்மற்றே தென்ன
னகமுத்த வெண்ணுடையா ஞு†.
- க காவ இழவர் களத்தகத்துப் போரேறி
குநாவலோடு வென் றைழக்கு நானேரானத—காலன்னுது
கொல்யானை மேலிழுந்து கடற்றிவசத்தாற் போ இழபே
நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு.

* இதன் பின்னடி யிரண்டையும் நீலகேக்கித்தேநுட்டுக் கடவுள் வாழுத்
துரையிற் சமபதிலாகர முனிவர் மேற்கோள் தாட்டியுள்ளார். ‘என்றுகூறுதல்,
யருமால்’ எனவும் பாடமுண்டு.

† ‘கருவிமொட்டும்’ எனவும் பாடம்.

‡ “இதனுள் ‘நாவலோடு’ என்பழி உயிரளபெட்ட கெட்டலோடு
கெடாட்ச வந்தவாறு கண்டு கொள்ள ” என்பது யாப்பநூங்கலெந்தி—(4).

பகைப்புலம் பழித்தல்.

ஞ கரிபரங் தெங்குங் கடுமுள்ளி பம்பி
நரிபரங்று நாற்றிசையுங் கூடி—யெரிபரங்த
பைங்கண்மால் யாளைப் பகையடுதோட் கோவையை
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

ஃ வேரலுகை பம்பிச் சுலைபடார்ங்று வேலைபூத்
தூரஹிய லாகா கிடங்தனவே—போரின்
முகையவிழ்தார்க் கோதை * முசிரியார் கோமா
நாகபிலைவேல் காய்த்தினோர் நாடு.

அ ட இரியன் மகளி † ரிலைஞுமலு ஸீன்ற
வாரியினஞ் செங்காற் குழவி—யறையிரவி
ங் ஹமன்பா ராட்ட அறங்கிற்றே செம்பியன்ற
ஞம்பா ராட்டாதார் நாடு.

* முசிரி - இது சேரநேட்டுச் சுள்ளியாறு கடலுடன் கலக்கு மிடத் திருந்த பொரிய துறைமுகப்பட்டினம். முற்காலத்து மேற்றேயத்து யவ னர்மரக்கலங்கள் மிளகு முதலியன கொள்ளற்கு மிகுதியாகத் தங்கிய பெருங் துறைமுகம் இதுவே; இதனைச் “சேரலர், சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க, யவனர் தக்த வினைமா னன்கலம், பொன்னெடு வந்து கறியோடு பெயரும், வளங்கெழுமுசிரி” (கசக) என அகப்பாட்டின்கண் வருதலான் அறிக. தூலமி, பினினி முதலிய மேற்றிசை யாத்திரைக்கார ரும் இவ்லூர்த்துறை முகத்தைப் பற்றியும் இதன்கண் மிளகேற்றுதலைப் பற்றியும் மிகுதியாகக் கூறியுள்ளாரென்ப. வராகமீரர் பிரகற்சங்கிதைக் கண் மர்சிபட்டனம் என்னும் ஊர் தென்பாகத்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார். அஃது இம்முசிரியோ மென்பது பலவிவேகிகளுடைய கொள்கை: (மர்சிமிளகு.) இவ்லூரினை முன்னையோர் பாண்டியன் வளைந்து பெரும்போர் புரிந்து இதன்சணிருந்த சேரர்க்குரிய படிமம் ஒன்றைக் கவர்ந்து சென்றுள் என்பது கசக-ஆம் அகப்பாட்டான் அறியப்படுகின்றது.

† இரியன் மகளர்-கெடுதலுற்ற மகளிர்.

‡ இலைஞுமல்-இலைக்கருகு “ஒலிகழை பிசைந்த ஞவிசாரி யொண் பொறி, படுஞேமல் புலதயப் பொத்தி” என்பது அகம் (கக).

ஃ ஊமன்-கூடை.

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

८

- அ வாகை வன்மாலை சூடி யரசுறையு
மோகை யுயர்மாடத் துவ்விருந்து—கூலை
படுபேய்க்குப் பாட்டயரும் பண்பிற்றே தென்னக்கு
ஷிபோற்றுங் கொள்ளாதார் நாடு.
- கு * பறைநிலை கொல்யாளைப் பஞ்சவர்க்குப் பாங்காய்த்
திலைமுறையி னுய்யாதார் தேயை—முறைமுறையி
ஞன்போ யரிவையர்போ யாடவர்போ யாபீன்ற
வீன்போ யுறையு மிடம்.

திறை.

- கு பல்யாளை மன்னர் படுதிலை தங்குய்ம்பின்
மல்ல வெடுப்தில் வாங்குவிற் பூட்டுமின்
வள்ளிதழ் வாடாத வானேரும் வாவவன்
வில்லெழுதி வாழ்வர் ஷிசும்பு.
- கக நேமி நிமிர்தோ ஸிலவுதார்த் தென்னவன்
காயர் நெடுங்குடைக் காவல் னுளையா
லேம மஹிப்பு ஸிழையார் திருந்தழி
ழுமி மிதியாப் பொருள்.
- கு நிறைமத்தேபால் யாளைமே னீலத்தார் மாறுன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர்—திறைகொ
ளிறையோ வெனவந் திடம்பெறுத வின்றி
முறையோ வெனநின்றுர் மொய்த்து.
- காங் நின்றீமின் மன்னீர் நெருநற் றிறைகொளைர் ந்து
முன்றுந்த மன்னர் முடிதாக்க—வின்றுந்
திருந்தழி- புண்ணுகிச் செவ்வி யில்லேன்
பெருந்தண் னுறந்தயார் கோ.

---

* பறை நிறைந்த கொல்யாளை:— கொல்யாளையை நீர்க்குவிட்டாற் பறை சாற்றிச் செல்லுதல் முன்னை வழிக்கு. “நிறையழி கேகொல்யாளை நீர்க்குவிட்டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க” என்பது குறிஞ்சிக்கவி (உப). ‘அறையறையாளை’ என்பர்முன்னும். “மத்தகஜமானது முன் னே தலைப்பறைகொட்ட வருமாபோலே வாடையை முன் னடக்கவிட்டுக்கொள்ளாய்த்து மாலைவருவது” (கப-நட-ஞ) எனத் திருவாய்மொழி ஏட்டிடும் வருதல் காண்க.

முத்தோள்ளாயிரச் செபியுட்கள்.

எயில் கோடல்.

க. १) செருவெங் கத்திரவேற் சிவவெம்போர் மாறு
இருமி னிடிமுர சார்ப்ப—* வரவறழ்ந்
தாமா வைகனு மணிவநாயி னப்புறம்போய்
வேவூரல் வயிறையிய வேந்து.

துதிரை மறுங்.

க. २) கீங்காக நீர்ஜோன் பாறுக்கூ தேந்தின்று[†] யாத்தை
புதுமூர் யாற்றியிருந்து பொங்கா—யுத்த
முன்புவாலு தீவியுந்து முஷ்க ஞாதாத்தமார்
பொன்னுவூருக்கு போன்ற குளம்படு.

ப்பானைமறும்.

க. ३) வீதான் மன்னர் விரிதாம வெண்குட்டனையப்
பாறு வெறிந்த பயிரயக்காற்—சேறுது
சேங்கண்மாக் கோதை சினவெங் கவியாலை
கிங்கவுமே ஸீட்டுந்தன் கை.

க. ४) * அயிற்கதவும் பாய்ந்துமுக்கி யாற்றல்சான் மன்ன
மூறிற்கதவுக் கோத்தெடுத்து கோட்டாற்—பனிக்கடலுட்
பாய்தோய்ந்த நாவாய்போற் கேல்லுமே யெங்கோபான்
நாய்சினவேற் கூகிள்ளி கவிது.

க. ५) மநுப்புகி யாக மாறங்கனல்வேண் ॥ மன்ன
நிருத்தகு மரிபோலை யாகத்—திருத்தக்க
வையக மெல்லை மெமதென் நெழுதுமே
மொய்யிலைவன் மாறன் கவிது.

* வேந்து போய் அஷவறழ்க்கு வயிறையியவேம் என்க. “புற்றிழந்த,
ஏங்க ஞாம்போ னாகிக்கிண வெண்ணுக்கொல், வேகக் குழங்கலிற்று வே
க்கு” என வரும்.

† ‘புந்தார்’ எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், பொருள்கிகாரம், கக்க, கங்க, கங்கா-கும் பக்கங்கள்.

§ ‘கோனதகளிறு’ எனவும் பாடம். (தொல், பொரு, பக்கங்கள்..)

|| ‘மன்னர் திருத்தகு’ எனவும் பாடம்.

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

- க.க உருவத்தார்த் தென்னவ ஞேங்கெழில் வேழத்
திருகோடுஞ் செப்தொழி ஸெல்லி—ஸெலாருகோ¹
வேற்று ரகல முழுமே யொருகோடு
மாற்றுர் மநிறிறக்கு மால்.
- 2.0 கொடி.மதில் பாய்ந்திற்ற கோடு மரசர்
முடியிடறித் தேய்ந்த நகமும்—பிடிமுன்பு
பொல்லாமை நானிப் புறங்கடை நின்றதே
கல்லார்தோட் கிள்ளி களிறு.
- 2.1 கச்சி யொருகான் மிதியா வொருகாலற்
றத்துநீர்த் தண்ணுஞ்சூ * தான்மிதியாப்—பிற்றை
மீழு மொருகான் மிதியா வருமேநங்
† கோழியர்கோன் கிள்ளி களிறு.
- 2.2 பாற்றின மார்ப்பப் பரந்து வழிப்படா
நாற்றிசைபு மே஗ி. நாக்கிப்ப—வாற்ற
வலங்கலம் பேப்மகளி ராட—வருமே
யிலங்கிலவேற் கிள்ளி களிறு.
- 2.3 தோற்ற மலைகட—ஸௌகாச புயல்சடாஅங்
காற்றி னிமிர்ந்த செலவிற்றுயக்—தூற்றுங்
குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுங் தகைமைத்தே பெங்கோ
னெறிக்குரவேன் மாறன் களிறு.
- 2.4 அடுமதில் பாய வழிந்தன கோட்டைடப்
பிடிமுன் பழகழுத னுளி—முடியுடை
மன்னர் குடையான் மறைக்குமே செங்கனல் வேற்
றென்னவர் கோமான் களிறு.

* உஞ்சை-உச்சயினி நகரம்.

† கோழி-உறையூர்; “முற்காலத்து ஓர் கோழி யானையைப் போ
சொலுத்தலான் அங்கிலத்திற் செய்த நகர்க்குக் கோழி யென்பது பெயர்
யிற்று” என்றார் அடியாரிக்கு நல்லார். (சிலப்-நாடுகாண்-உசா)

‡ யமனும் கொலையைக் கடன்வாங்கும் ஆற்றலுடையது. ‘குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகோடுத்து வாங்கி அல்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது’ என்றார் பரிமேலழகர் (திருக்குறள்-உடக).

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுடகள்.

களம்.

- உ.நி வெருவரு வெஞ்சமத்து வேவிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சீ—நரிவேரீஇச்
ஒசுடகணித்தாய் நின்றமூக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் களம்.
- உ.ஈ மரகதப்பூண் மன்னவர் தோள்வளை *கீழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கித்—துபருழுந்து
புண்ணுற் றமூக்குஞ் சூறாரித்தே தூழியினைக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் களம்.
- உ.ஏ முடித்தலை வென்னோட்டு மூலோநெய் பாகத்
தடி-த்த குடர்க்கிரியா மாட்டி—யெதுத்தெடுத்துப்
பேனய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே சொம்பியன்
சேனய் பொருஷ; களம்.
- உ.ஏ எனையப் பெண்டி. ரெரிமூழ்கக் கண்டுதன்
ரூணையாற் கண்புதைத்தான் ரூர்வமுதி—யானையெலாம்
புல்லார் பிடிபுலம்பத் தாங்கண் புதைத்தவே
பல்வாபார் பட்ட களத்து.

வென்றி.

- உ.க தொடித்தலைத்தார்த் தென்னவன் ரேற்றூண்போ னின் ரூன்
மாடித்தவாய் காட்டிய கையாற்—பிடித்தவேற்
கண்ணோரா வோச்சிக் கவிறைணயாக் கண்டடுத்த
ரண்ணோரா மன்னரைக் கண்டு.
- உ.ஏ தொழிலேற்றுப் பாலாளை முன்னிறிஇப் பிழ்னின்
றமூலிலைவேல் காப்த்தினூர் பெண்ணர்—கழலடைந்து
மன்னீத்த லென்ப வயங்குதார் மாமாறன்
கண்னீத்தந் தீர்க்கு மருந்து.

* ‘கீளா’ எனவும் பாடம்.

† பூழியன்-சேரன்: பூழினாட்டடயுடையான் என்பது பொருள்; “பூழியர்கோக்கோதை” என்பர் முன்னும் (காள).

புகழ்.

- ந.க மடங்கா மயிலூரிதி மைந்தனை நாளை
கடம்பம்பூச் கொண்டேத்தி யற்றூற்—ரூடங்கமரு
வின்றிலங்கு வென்றி நிறைகதிர்வேன் மாறனை
யின்றமிழால் பாம்பாடும் பாட்டு.
- ந.க செங்க வைடிபான் மேற் றேர்விசய னேற்றியழுப்
பைங்கண்வெள் னோற்றூன்பாற் கண்டற்றூ—வெங்கு
முடிமன்னர் சூடியழு மொய்ம்மலர்த்தார் மாற
நடிமினசபோகாணப் படும்.*
- ந.க கூந்தன்மா “கொன்று குடமாடிக் கோவலனுப்ப் [தாய்
பூந்தொடியைப் புல்லிய ஞான்றுண்டால்—யான்கொளித்
தென்னவனே தேர்வெங்கேதே தேறுநீர்க் கூடலார்
மன்னவனே மார்பின் மறு.†
- ந.க வானிற்கு வையகம் போன்றது வானத்து
மீனிற் கலையார் மறமன்னர்—வானத்து
மீன்சேர் மதியனையன் விண்ணுயர் கொல்லியர்
கோன்சேரன் கோதையைன் பான்.
- ந.நு மந்தரங் காம்பா மனிவிசும் போலையாத்
திங்க எதற்கோர் திலதமா—வெங்கணு
முற்றுநீர் வைய முழுது நிழற்றுமே
கொற்றப்போர்க் கிள்ளி குடை.‡
-
- * தீர்த்த னுலகனங்த சேவடிமேற் பூந்தாமம்
சேர்த்தி யதுவே சிவன்முடிமேற் றுன் கண்டு
பார்த்தன் நெளிந்தெழுந்த பைங்குடிய யான்பெருமை
பேர்த்து மொருவராற் பேசக் கிடந்ததே. என்பது கிருவாய்தொ
ழி (2.-அ-கூ).
- † குருந்த மொசித்தனூன் ஹண்டா வெதனைக்
கரந்த வடிவெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெரு
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புன ஸீர்ங்காட
மாற்பிற் கிடந்த மறு. என்பதும் இக்கருத்தேபற்றிவந்தது. (தொ
ல்காப்பியம், புறத்தினையியல்-ஞ. சுசினூர்க்கினியருரை மேற்கொள்).
- ‡ தொல்காப்பியம், பொருளாகிகாரம், உகநி-ஆம் பக்கம்.

க. 7 பார்படுப செம்போன் பதிபடுப முத்தமிழுறு
னீர்படுப வெண்சங்கு நீத்திலமுஞ்—சாமன்
மலைப்படுப யானை வயாரதன் கூரேவத்
நலைப்படுப ஜார்வெந்தர் மாஸ்பு.

க. 8 அருமணி கைபந்தலை யாடாவும் வானத்
துருமேற்றை யஞ்சி யோளிச்சுஞ்—செருமிசுதோட்
தெங்கண்மர் மாற்றன் சின்றேவல் * கனவுமே
யங்கண்மார் ஞாலுத் தரசு.

க. 9 அரும்பலிமூதார்த் ரோகை பாசெற்றிக் க வென்வேல்
பெரும்புலஞ் செஞ்சாந்து நாற்றி—சுரும்பொடு
வண்டாடு பக்கழு மூண்டு குறுஷி
கொண்டாடும் பக்கழு மூண்டு.

க. 10 கண்ணுர் குதவாச திறுமின் களிரிழுக்கேதர் †
பண்ணுரை நைட்டப்பரவி பண்விடுபிரி—ஞண்ணுர் தந்
கேதர்வேந்தன் தென்னன் றிசுவுத் திராடநாட்
ஒடார் வேந்தன் டூத் விலன். ‡

க. 11 ஏந்தன பாவைடு பொன்பெற்றுர் நாவலர்
மந்தாம்போன் மாண்ட களிலார்ந்தா—நெர்க்கை
நிலங்கிளைவேற் சின்னி யிரேவதிநர கௌண்டே
சிலம்பிரதன் கூடி முந்த வாறு. §

கைக்கிளா.

க. 12 கெம்பா ரெனினுங் குமர்செய்வ ரெண்ணுஞ்சொன்
மெய்பா ரல் கண்டேன் றினங்கிமூய்—கையார்
வயிவைன் கின்றன வையையார் கோமான்
புறிவென் போந்தியர்பக் கேட்டு.

* கனவும்—அச்சத்தநாம் கனவிலும் நாட்டும்.

† ‘ஞார்’ எனவும் பாடும்.

‡ § கொல்காப்பியம், பொருள்கிகாரம், உ.கச-ஆம் பக்கம்.

முத்தோள்ளாயிரச் செப்படக்கள்.

சு. १ திறந்திட்டின் தீயவை பிற்காண்டு மாத
இறங்கு பழற்பெரிதா ஓமத—முறங்கதஷர்க்கோன்
உண்ணூர் பார்சிற் ரமிழுர் பெருமாளைக்
கண்ணூரத் காலைக் கதவு.*

சு. २ தாயு ரகடப்ப மகனிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே—யாய்மலர்
வண்டிலா அங். கண்ணை வயபான்றேர்க் கோ வத்தையக்
கண்டுலா அம் வீதிக் கதவு.

சு. ३ காப்படங்கென் றன்னை கடிமலை யிற்செறித்
தியாப்படங்க ஜோடி யகடத்துயின்—யாக்குங்கோ
னான்னாலங் காலைக் குதவும் துளை தொட்டார்க்
கென்னைகோல் வகம்பா நினி.

சு. ४ தூடிபடித் தோற்செல்த் தூங்குஞக நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிகமழுதார்ச்
† சேலேக வண்ணஞ்சு சேரி புகுதலுமெஞ்சு
‡ சாலேகஞ்சு சார நட.

சு. ५ வாலாஅ மடப்பிடியே யெங்கூட்டற் கோமான்
புலாஅ வொடுநல்வேன் மாற—தூலாஅங்காற்
§ வைபய நடக்கலங் தேற்றுயா னின்பெண்ணம
வையப் படுவ துணடத்து.

சு. ६ நீணீலத் தார்வளவ னின்மேலா ஞகவு
நாலைன்னம யின்றி நடத்தியா—நீணீலங்
கண்டன்ன கொண்டல் வருங்கா விரிநாட்டுப்
பெண்டன்னம யில்லை பிடி.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், எகட-ஆம் பக்கம்.

† சேலேகம், சங்தனம். ‡ சாலேகம்-சாளரம்.

§ மடங்கை பெண்ணம வனப்பென்ப தோபாம், கடுங்கை குற்றும் கண
வ னிழப்பாம், யிடப்பை பாவியெனப் பூண் பிற்க்கு, புடையுலை விம்பப்
புலங்களை நீற்பார் என்பது சிந்தாயனி- (மண்மகன்-உச).

சஅ சுடரிலைவேற் சோழன்றன் பாடல மேறிப்
படர்தந்தான் பைந்தொடியார் காணத்—தொடர்புஷடய
நீல வலைபிற் கயல்போற் பிறழுமே
சாலேக வாயிழூறுஞ் கண்.

சகை போரகத்துப் பாடியா பாயா துபாயபா
ஆரகத்து மெல்ல நடங்காயோ—கூர்வேன்
மதிவெங் களியான் பாறன்றன் மார்பங்
கதவங்கொண் டியாழுங் தொழு.

நுளி ஆடுகோ சூடுகோ வைதாக் கலந்துகொண்
டேடுகோர்டாக வெழுதுகோ—நீடு
புனவட்டப் பூந்தெரியற் பொற்றேர் வழுதி
கனவட்டங் கால்குடைந்த நீறு.

நுக குடத்து விளக்கேபோற் கொம்பன்னூர் காமம்
புறப்படா பூந்தார் வழுதி—புறப்படி
னுடுகு மாலை யணிமலையிற் தீயேபோ
னைறி கொவை தரும்.

நுஉ வறைபொரு நீண்மார்பின் வட்கார் வணக்கு
நிறைபொரு வேங்மாந்தைக் கோவே—நிறைவீண்யார்
தங்கோலம் வவ்வுத லாமோ வவர்தாய்மார்
செங்கோர்ல னல்ல னென.

நுஞ் வாமான்தீறர்க் கோதையை மான்தேர்மேற் கண்டவர்
மாழையே யன்றே விழுப்பது—மாழையிற்
பன்னுாறு கோடி பழுதோவென் மேணியிற்
பொன்னுாறி யன்ன பசப்பு.

நுச வழுவிலம் விதியுண் மாறன் வருங்காற்
றூபுதேண்ட தோணலமுங் கொண்டா—னிமிழுதிரைக்
கார்க்கடற் கொற்கையார் காவலனுங் தானேயால்
யர்க்கிடுகோ பூச லினீ.

முத்தோள்ளாயிரச் சேய்யுட்கள்.

- நுடு** கண்டன் வுண்கண் கலங்தன நண்ணெஞ்சங்
தண்டப் படுவ தடமென்றேவர்—கண்டா
புலாஅ மறுகி லுறையூர் வளவற்
கெலாஅ முறைகிடந்த வாறு.
- நுசு** மன் னுபிர் காவல் தனதான வங்குயிரு
வேண் னுபிரு மெண்ணாடப் புடியாயி—னென் னுபிர் க்ளேக்
சிரோழுகு செங்கோற் செழியற்கே தக்கதோ
*நீரோழுகப் பாலொழுகா வாறு.
- நுங்** என்னெஞ்ச நா னு நல்னு மிவையெல்லா
மன்னன் புண்ணுடன் வெளாவினு—னென்னேவ
யரவக லஸ்குலா யாறிலொன் றன்றே
புரவலர் கொள்ளும் பொருள்.
- நுஞ்** தானேற் றனிக்குடைக் காவலனுற் காப்பதுமாம்
வானேற் ற வையக பெல்லாமால்—யாற்று
வெளியேனேர் பெண்பாலே ஸீர்ந்தண்டர் பாற
னளியானே வண்றென்பா ரார்.
- நுகு** †கணவினுட் காண்கொடா கண் னுங் கலங்த
நனவினுண் முன்விலக்கு நா னு—மினவங்கம்
பொங்கோதம் போழும் புகாஅர்ப் பெருமானூர்
செங்கோல் வடுப்படுப்பச் சென்று.
- நாஞ்** தானைகொண் டோடுவ தாயிற்றன் செங்கோன்னம்
சேலை யறியக் கிளவேனே—யானை
பிழுவிசம் வண்டடக்கைப் பெப்தண்டார்க் கிள்ளி
நெடுவீதி நேர்பட்ட போது.

* முறைதொந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந்த வர்க்கு
:மிறைதிரியா னேரோக்கல் வேண்டு—முறைதிரிங்து
நேரோழுகா னீவி னதுவா மொருபக்க
நேரோழுகப் பாலொழுகு மாறு. (பத்தமாழி-உபக.)

† தொல்; பொரு, எட்டு-ஆம் பக்கம்.

துக கெண்ணீர் நூபலர் த்தார்ச் சென்னி யினாவளவுண்
பாஸ்வாகங் காவல்லேன பெண்டாரான் — மஸ்வாகங்
காவல்லேன பாவுக்காற் காவாழினு பால்வாய்க்
கோவலர்வாய் வைத்த ருழல்.

தி 2. அறைப்பறை பாளை யலங்குதார்க் கிள்ளி
முறைசெய் மென்பராற் ரேழுழி—யிறையிறந்த
வக்கோ ஸ்வாரிவைனேயே சொல்லாதோ மற்றவன்
செங்கோண்மை செங்கின்ற வாழு.

தாக * கனியாளைந் தென்னன் கனவிள்வங் தென்னை
யளியா கூவிட்பானே போன்றுன் — ரெளியாதே
செங்கா ச்சுவர் மென்விரங்கி ஒக்குக தடவாக்கே
வென்கால்வேபே வென்னாலால் யான்.

தாக கார்ந்து நீலங் காட்டுக்கத்து வைக்கலு
கீர்க்கிலை நீல்து தவங்கொலோ—கூர் நூலைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியாற்
கோண்டிருக்கப் பெற்ற ருணம்.

தாகி அறிவாநார் ..... பெண்டிரே பாகச்
செறி வார் தலைமேல் நாந்து— மற்றிலை
பாட முளிஞ்சு மதுவையார் கோமாளைக்
கட வொருநாள் பெற.

தாகி அண்ணையுங் கோல்கொல் டல்க்கு மயலாரு
மென்னை பழையுஞ்சொற் சொல்லுவர்— நூண்ணிலைய
+ தெங்குண்ட தேவை புடுவழிப் பட்டேன்யான்
நின்டோர் வளவன் றிறத்து.

தாகி நிரு திழு லும்போ ணீண்ட வருஞ்சுடப
கூடிரே பெண்ணை புயக்கொண்மின்— போரிற்
புக்குலுங் கனியாளைப் பூழியர்கோக் கோதைக்
கழுதலுமென் வெஞ்சங் கிடந்து.

* ரெதால், பொரு, காக-கூம் பக்கம்.

+ “தேவையார் செவ்விளாந் குண்ணுப் பழிசுமப்பர்” என்ப.

· முத்தோள்ளாபிரச் செய்யட்கள்.

- கு.அ புலவி புற்றகூடுப்பன் புல்லிடி.இனி னிற்பன்
கலாவி குளிபாய்க்கிற காணே—னிலவிபசீர்
மன்னூரூஞ் செங்கோன் வளவைன யானி தன் தே.
கண்ணூரக் கண்டறியா வாறு.
- கு.ஆ கைய தவன்கடலூட் சங்கமாற் டுண்டதுவாஞ்
செய்யசங் கிண்ற செழுமுத்தான்—மெய்யதுவ
மன்பொரு வேண்மாறன் வார்பொதியிற் சந்தனமா
லென்பெறு வாடுமென் ஹேவ்.
- எ.ஓ நானூக்காற் பெண்மை நலனழியு முன்னின்று
நானூக்காற் கைவளையாஞ் சோருமாற்—காணோஞ்
வண்டெவ்வாஞ் தீர்தார் வயமான் வழுதியைக்
கண்டெவ்வாஞ் தீர்வதோ ராறு.
- எ.க * வாருயர் பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்ந்தன தே.
வேறிய வாயினு மென்செய்யுங்—கூறிய
கோட்டாணைத் தென்னன் குளிர்சாங் தணியகலங்
கோட்டுமெண் கொள்ளா முலை.
- எ.ஒ ஏற்பக் குடைந்தாடி லோவ ரல்லாக்கான்
மாற்றி யிருந்கா ஜொனவுரைட்டபர்—கேற்கண் ஜூட்
கொல்யாணை மாறன் குளிர்புனால் வையையீ
ரெல்லா மெனக்கோ பிடர்.
- எ.ஏ கூடற் பெருமாணைக் கூடலார் கோடாணைக்
கூடப் பெறுவேனேற் கூடென்று—கூட +
விழைப்பான்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
விழைப்பிற் விழைபாக் கறிக்கு.

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, கு.க. அடி, அடியார்க்கு கூடலார். தொல், பொருள், சூநா-ஆம் பக்கம்.

+ இதனைக் “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதைக்குக்கொடு சூழிசூழியாகச் சுற்றுஞ்சூழித்து இவ்விரண்டிசூழியாகக் கூட்டினால், பூர்வைப்பட்டாற் கூடுகை : ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமை என்று ஸங்கேதம்” என நாசியார்த்திருமோழியரையினும், “மனற்குன்றி னீத்தகன்றூர் வருகென், றூழிகிருத்திச் சூழிச்கணக்கோதி” எனத் திருச்சிற்றுப்பலஸ்கோலாயினும் (கசு) “வளைத்துக்கூடந்த வரிமணற் கூடலும்” என அர்ப்பாடத்தோவையினும் (உலை) வருவனவற்றுன் உணர்க.

- எசு செங்கான் யடராராய் தென் னுறந்தை சேறியே
னின்கான் மேல் வைப்பனென் கையிரண்டும்—நன்பாற்
கரையுரிஞ்சி மீண்பிறழுங் காவிரிநீர் நாடற்
சூரையாமோ யானுற்ற நோய்.
- எநு என்னை யுரையலென் பேருரைய ஹருரைய
லன்னையு மின்ன எனவுரையல்—வின்னையுந்
தண்படா யானைத் தமிழ்ச் செருமாற்கென்
கண்படா வாறே யுரை.
- எசு கடற்றுனைக் கோதையைக் காண்கொடாள் வீணி
லடைத்தா டனிக்கதவு மன்னை—யடைக்குமே
லாயிழூயா யென்னை யவன்மே லெடுத்துரைப்பார்
வாயு மடைக்குமோ தான்.
- என வளையவாய் நீண்டதோள் வாட்கணை யன்னை
யிலையாயாய் மூத்திலென் கொல்லோ—தலையவிழுதார்
மண்கொண்ட தானை மறங்கனால்வேன் மாறனைக்
கண்கொண்டு நோக்கலென் பாள்.
- எசு சொடிபாடித் தேர்பாடிக் கொய்தண்டார் மாறன்
முடிபாடி முத்தாரம் பாடித்—தொடியுலக்கை
கைம்மனையி லோச்சப் பெறுவெனே யானுமோ
ரம்மனைக் காவ ஹுளேன்.
- எகு குதலைப் பருவத்தே கோழிக்கோ மானை
ஈதுவை பொறுகென்று என்னை—யதுபோய்
விலோந்தவா வின்று வியன்கானல் வெண்டேர்த்*
துளங்குநீர் மாமருட்டி பற்று.
- அஒ அலங்குதார்ச் செம்பிய ணடைழிற்றே ஞேக்கி
விலங்கியான் வேண்டா வெனி னு—நலங்தொலைந்து
ஏர்மேற் கொள ஹுற்ற பேதையாக்க கென்வாய்ச்சோ
னீர்மே லெழுந்த நெருப்பு.

* வெண்டேர் - பேய்த்தேர்.

- அ.க கோட்டெங்கு சூழ்*கூடற் கோமாளைக் கூடவென
வேட்டர்ங்குச் சென்றவென் னெஞ்சுறியாள்—கூட்டே
குறும்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன் போ வன்னை
வெறுங்கூடு காவல்கொண் டாள்.
- அ.ஒ புன்னைகச் சோலை புனர்றெங்கு சூழ்மாந்தை
நன்னைக் கிண்றலரு நன்னை—னென்னைகங்
கங்கு லொருநாட் கனவினுட் ஷடவந்தா
னென்கொ வீவரறிந்த வாறு.
- அ.ங களியாளைத் தென்ன னிளங்கோவென் றெள்ளிப்
பணியாரே தம்பா ரிமுக்க—வணியாகங்
கைதொழு தேனு மிழுக்கோ நறுமாவின்
கொய்தாளி ஏன்ன நிறப்.†
- அ.ச கனவை நனவென் றெதிர்விழிக்குங் கானு
நனவி லெதிர்விழிக்க நானும்—புளையிழா
யென்க ணிவையானு லெவ்வாரே மாமாறன்
றன்க ணருள்பெறுமா தான்.
- அ.டு தளையவிழும் பூங்கோதைத் தாயரே யாவி
களையினுமென் கைதிறுந்து காட்டேன்—வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன் வாண்மாறன் மால்யாளை தன்னுடன்வந்
தென்கண் புகுந்தா னிரா.
- அ.ங ஓராற்று னென்க ணியைபொருந்த வந்திலையே
கூரார்வேன் பூறனென் கைப்பற்ற—வாரா
நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன்றில் லேன்
கனவு மிழுந்திருந்த வாறு.
- அ.ஞ ஊட லெனவொன்று தோன்றி யலருறாதங்
கூட லிழுந்தேன் கொடியன்னைய்—நீடெங்கின்
பாளையிற் றேன்றெருடுக்கும் பாய்புன னீர்சாட்டுக்
காளையைக் கண்படையுட் பெற்று.

* மாந்தை எனவும் பாடம்.

† தொல், பொருள், பக்கம், கக்கூ.

ஆடமணிப் பைம்பூ ஸலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தே—ஞானிப்
பெருஞ்செல்வ மில்லத்து நல்கூர்க்குதார் பேரல
வருஞ்செரல்லூம் பெருமென் னெஞ்சு.

காலென்றுபால் வாங்க நல்லென்றுபா இங்கொதிட்ப்பக்
காமருதீநாட் கிள்ளிக்கென் கண்கவற்ற—யாமத்
திருத்தலைக் கொள்ளிடி இன்னெறும்பு பேரலத்
திரிதரும் பெருமென் னெஞ்சு.

கு. 1) வரக்கண்டி நாலூடே வல்லைபா னெஞ்சு
*மரக்கண்டே ஏ மண்ணூவிலார் கண்கொன்—ஹிரக்கண்டாப்
வாலூழுவை வெல்கொடியான் வங்குனானீர் நாடற்கென்
கேருஷுவுச் தோன்றத் தொழுது.

க. 2) உசுவாப் நிலத்த தூார்பணால் பேட செறி
நகுவாய்முத் தீன்றுகைந்த. சங்கம்—புகுவான்
ஹிரைவரலை பார்த்திருக்குக் கென்கொற்கைக் கோபா
அஹைவரலை பார்த்திருக்கு கெஞ்சு.

கு. 3) கடிம்பணித் திங்கட்டன் கைபோர்வை பாக
கெடுக்கடை தின்றதுகொ கேருஷு—கெடுஞ்சினவே
வாப்மணிப் பைம்பூ ஸலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் னெஞ்சு.

கு. 4) மாதுபோர் மன்னர் மதிக்குடையுஞ் செங்கோலுங்
கூறி கிளாப் கீலோ* குளிர்வாடாப்—கோற்றிவர
ராஷ்த்தாற் றிமுட்டு மம்பெதியிற் கோமாற்கென்
வாஷத்தாற் கேருத்தேன் வீரோ.

கு. 5) புகுவார்க் கிடங்கொடா போதுவார்க் கொல்கோ
உசுவாவர ராணி மறையா—விருக்கரை
கேனமான் கிளைபோல நின்றுதே கூடலார்
கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு.

* குளை-ஆம் திருக்குறட் பரிமேலழகரை.

முத்தோள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

கு ५ பிலாநிடத்தார்க்குப் பிறந்தாட போல
வாரியினம் யஞ்ச வருமான்—மனியானை
மாறன் ஒழுதி மணவா மருண்மாலைச்
சிறிபோர் வாடை சினங்து.

கு ६ பேயோ பெருந்தன் பனிவாடாய் பெண்பிறந்தா
ரேயோ வனக்கிங் கிறைக்குடிக—ஸீயோ
களிபடுபால் யானைக் கடுமான்றேர்க் கின்னி
யவியினட யற்றம்பார்ப் பாய்.

கு ७ நாம நெடுவேல் நலங்கிள்ளி சேஷாட்டித்
தாமரையு டீலபூர் கைவந்—தியாமத்து
த்வண்டொன்று வந்தது வாரல் பனிவாடாய்.
பண்டன்று பட்டினங் காப்பு.

கு ८ மாணூர்க் கடந்த மற்றவைய்ப்போர் மாறனைக்
காலைக்கா லாபிரமுஞ் சொல்லுவேன் கண்டக்கா
பூனைகந் தாவென்ற புல்லப் பெறுவேலே
நாலேனு டென்பிறந்த நான்.

கு ९ வருக குடநாடன் வஞ்சிக்கோ மானென்
றருகல ரெல்லா மறிய—வொருகலா
முண்டா யிருக்கவவ் வொண்டொடிபான் மற்றவரைக்
கண்டா ளொழிந்தான் கலாம்.

கு १० புல்லாதார் வால்லே புலர்கென்பர் புல்வினூர்
கில்லா யிரவே நெடிதென்பர்—நல்ல
விராஅமலர்த் தார்மாறன் வெண்சாந் தகல
மிராவனிப் பட்ட திலு.

* பிணியுற்றூர்க்குப் பிறக்தாளிற் பிணிவிகும் என்று சோடி நூல்வாந் லூர் கூறுவர்.

† தொல், பொருளுரை, பக்கம்-காந்து.

- கங்க** இப்பியின் றிட்ட வெறிகதீர் நித்திலங் ..
கொற்கையே யல்ல படுவது—கொற்கைக்
குருதிவேன் மாறன் குளிர்சாங் தகலங்
கருதியார் கண்ணும் படும்.
- கங்கி** இவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது
நெஞ்ச நிறையழித்த கள்வனென்—றஞ்சொலாய்
செல்லு நெறியெலாஞ் சேரலாக்கோக் கோதைக்ஞுச்
சொல்லும் பழியோ பெரிது.
- கங்கா** காராட் டுதிரந்து யன்னை களனிழழத்து
நீராட்டி நீங்கென்றால் நீங்குமோ—போராட்டு
வென்று களங்கொண்ட வெஞ்சினவேற் கோதைக்கெ
னெஞ்சங் களங்கொண்ட நோய்.
- கங்கா** யானுடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
ரூனுட யானுணர்த்தத் தானுணரான்—றேனு று
கொய்தார் வழுதி குளிர்சாங் தணியகல
மெய்தா திராக்கழிந்த வாறு.*
- கங்கா** மல்லனீர் மாந்தையார் மாக்கடுக்கோக் காயினுஞ்
சொல்லவே வேண்டு நமகுறை—நல்ல
திலகங் கிடந்த திருநுதலா யஃதா
லுலகங் கிடந்த வியல்பு.

முற்றிற்று.
